

=====
Ref. queixa núm. 040852
=====

(V/R: Exp. P-184/04-AV)

Senyoria,

Acusem recepció del seu escrit, en què ens informa sobre la queixa de referència.

Com VI sap, l'autor de la queixa, substancialment, denunciava que la web del Teatre Principal d'Alacant estava solament en castellà, cosa que, segons l'autor de la queixa, podria anar en contra de la Llei de la Generalitat 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

En este sentit i a fi de contrastar l'escrit de queixa, vam demanar un informe sobre això a l'Ajuntament d'Alacant. De la comunicació rebuda es deduïxen els fets i les circumstàncies següents:

- Que “la titularidad del Teatro Principal es actualmente una Sociedad Civil, de carácter privado, integrada por tres copropietarios: la Caja de Ahorros del Mediterráneo, el Ayuntamiento de Alicante y la Sociedad de Conciertos de Alicante”.
- Que (l'Ajuntament) “como miembro de dicha comunidad, propondremos en una próxima Junta este tema, para intentar dar una solución”.

Una vegada rebut l'informe, en vam donar trasllat al promotor de la queixa a fi que, si ho considerava oportú, hi presentara un escrit d'al·legacions, i així ho va fer, i va ratificar íntegrament el seu escrit inicial.

En l'expedient de queixa que ens ocupa es plantegen, bàsicament, dos assumptes que presenten una temàtica distinta i que han de ser resolts també de manera independent. En concret, serien els següents:

- a) En primer lloc, l'interessat planteja la legalitat del fet que la pàgina web del Teatre Principal d'Alacant estiga exclusivament en castellà.
- b) En segon lloc, i com a conseqüència de la tramitació de l'expedient de queixa, es planteja la possible vulneració dels drets lingüístics de l'interessat.

Quant a la primera qüestió plantejada, del detallat estudi de la queixa, de la documentació aportada i la informació facilitada per l'Administració afectada no deduïm l'existència d'actuacions públiques que vulneren els drets constitucionals i/o estatutaris de l'interessat. En efecte, de l'informe de l'Ajuntament es desprén que el problema plantejat es troba en vies de solució.

Pel que fa a la segona qüestió apuntada, hem de fer les consideracions següents, com a fonament del recordatori de deures legals amb què concloem.

El present expedient de queixa s'inicia, com sap, com a conseqüència d'un escrit dirigit a esta Institució per l'interessat, íntegrament redactat en valencià.

En conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 estableix que "en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i aquelles en què hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua en què s'haguera iniciat el procediment. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la indicada pels interessats", la petició d'informe que els va ser feta, es va fer en la llengua elegida per l'interessat, això és, en valencià.

No obstant això, la part essencial de l'informe remés per vosté es troba redactada íntegrament en castellà.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà, sinó també el propi d'eixa Comunitat Autònoma, va modificar substancialment l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma oficial propi han legislat sobre la matèria, mitjançant les denominades lleis de normalització lingüística, amb la finalitat de fomentar l'ús oficial de la llengua cooficial amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial del territori espanyol.

La persecució d'estos legítims objectius, reconeguts en les legislacions autonòmiques baix l'empara atorgada per la Constitució, no pot, però, desconéixer, i de fet no ho desconeix, que l'article 14 de la Constitució estableix el principi d'igualtat, amb interdicció de qualsevol forma de discriminació per motiu de llengua, i la declaració de l'article 3 del mateix text constitucional, que estableix expressament el dret de tots els ciutadans a usar la llengua espanyola.

En este sentit, la mateixa Llei d'ús i ensenyament del valencià, conscient de la vigència absoluta del principi d'igualtat i de la prohibició de discriminació per motiu de llengua, declara en el seu article 4 que "en cap cas podrà haver-hi discriminació pel fet d'usar qualssevol de les dos llengües oficials" de la Comunitat Valenciana.

Una de les conseqüències essencials que es deriven dels manaments continguts en els preceptes anteriorment esmentats és el dret que assistix qualsevol ciutadà en les seues relacions amb l'Administració, en elegir la llengua en què este vulga que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, i sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'utilitzar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat elegit. En consonància amb això, l'article 1 esmentat anteriorment, declara que "en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot allò que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial utilitzada en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la llengua indicada pels interessats.

En el present expedient, tanmateix, la remissió d'un informe en castellà, quan la llengua elegida pel ciutadà ha sigut el valencià, no s'ajusta a estos manaments legals anteriorment exposats.

Tenint en compte el que acabem d'exposar i de conformitat amb el que hi ha previst en l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'esta Institució, he de recordar a eixa Corporació local els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa, de respectar els drets lingüístics dels administrats, i utilitzar en tots els procediments i en qualsevol altres formes de relació amb ells, la llengua (castellà o valencià) que estos hagen elegit.

D'acord amb la normativa citada, li agraïm que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta la recomanació que li fem o, si escau, les raons que estime per a no acceptar-lo.

Una vegada transcorregut el termini d'un mes, al qual es fa referència en el paràgraf anterior, esta resolució serà inclosa en la pàgina web de la Institució.

Li agraïm de bestreta la remissió del que li hem sol·licitat.

Atentament,

Bernardo del Rosal Blasco
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana